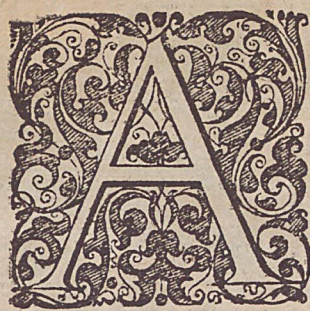

BRUGAE.

Apud Pontium multitudine, quorum frequens, in hac ciuitate, numerus inuenitur, hanc ciuitatem multitudinis numero, Brugas appellari, existimant: Germanicè enim pons, *ein Brück*, sonat. Huius autem vrbs, tantam esse celebritatem, tradit Georgius Cassander, vt nulla sit ora, quam non iam olim eius fama, cum maxima laude coniuncta, compleuerit. Ita enim huius vrbs, inter ceteras virtutes, eminet, & excellit morum ciuilitas & humanitas, vt si quis ea insigniter præditus videatur, continuo aut hic natum, aut certè institutum, conijcere, aliarum etiam nationum homines soleant. In excipiendis, tractandisque hospitibus & aliarum vrbiū, vel magnatum legatis liberissimi sunt, & supra modum beneuoli, atque humani. Verissimè proinde Erasmus, in epistola quadam, ad eruditissimum virum, Leonardum Casenbrotium, huius vrbs ciuem ornatissimum, scriptum reliquit. Gignunt (inquit) Brugæ tuæ ingenia foelicissima, & Articis simillima. Tanta est huius vrbs pulchritudo, vt omnium eorum iudicio, qui eam propius inspexerunt, non facillè aliam ei partem, in tota inferiori Germania, inuenias, quæ pulcherrimis mœnibus, à Balduino Caluo, Anno à C. N. octingentesimo nonagesimo munitur & cingitur, quæ latissimis & amoenissimis vijs tam perpetuis, quàm transversis, venustissimè describitur: quæ forum habet, ædificijs pulcherrimis septum, ad quod sex latæ deducunt plateæ, totidem præcipuis portis respondentes. Quæ crepedinibus & pontibus, ipsæque plurimis ex lapide constructis, pulcherrimè exornatur: quæ magnificentissimis, cum publicis, tum priuatis ædibus, præcellis turribus diuorumque augustissimis templis, sexaginta numero, insignitur. Quorum præcipuum S. Donatiano sacrum amplissimè Canonicoꝝ est dotatum collegium, & Ludouici Viuis Hispani viri absolutissimè docti, monumento nobile. Cuius Præpositus Ecclesiasticæ Curix præses, & hæreditarius est, vniuersæ Flandriæ, Cancellarius. In eadem etiā Ecclesia Gonildes Augusta sepulta est, quam origine Danicam inuenio. Nam regnum Britannix, quod Anglosaxones supra quadringentos annos continenter tenuerant, Ac anno scilicet Domini 617. vsque 1014. hoc anno interrumpere Dani, quorum primus rex fuit in Britannia Sueno, quem insequutus filius Canutus, Gonildem hanc genuit, quæ deinde nupta Imperatori Henrico tertio, cum ab æmulo quodam adulterij accusata, marito se purgasset iudicio candentis ferri, vt tum moris erat, videretque ea purgatione, quæ tamen Canonica erat, illi non satisfactum, submisit suo nomine in duellum puerum, seu mangonem quendam nobilem, quem secum à Britannia adduxerat, qui adiuuantibus superis, qui semper fauenti inculpatis, vicit accusatorem, prostrauitque giganteæ stature atque roboris hominem, quæ res demum Henrico Imperatori suspicionem ademit. At illa offensa tam pertinaci suspitione mariti, misit illi libellum diuortij, cessitque ad Balduinum Pium, Flandriæ Comitem, qui tum Brugis ferè semper agebat, vbi priuata vixit, sustentata ab eo, vt cui sanguine erat coniuncta. Vbi autem viuere desisset, in collegiata Ecclesia sepelitur ad lacus ostij septentrionalis, cuius monumento insitit imago illa. D. Mariæ, pro qua festiuis dominicisque diebus Canonicoꝝ processio subsistit. Multa hæc viuens & moriens huic Canonico sodalities donasse legitur, in quibus præcipua fuere, Augustalis corona, multiq; optimorum Auctoꝝ libri, magno olim sumptu descripti, qui ferè iam perierunt, vno ipsius psalterio seruato. Etsi porrò Brugenſis vrbs maximo ambitu contenta, & in orbem ferè decentissimè circumducta, frequentissimè tamen colitur & habitatur. Canalem habet ad tria miliaria, ex mari deductum, aliorum riuulorum influxu adauctum, qui se brachijs nauigalibus, per multas ciuitatis plateas, transfundit. Et, vt paucis omnia cum Hadriano Barlando dicam, totus hic locus pascendis oculis, reficiendis animis dicatus est. Pulchra sunt oppida Gandauum, Anuerpia, Bruxella, Louanium, Mechlinia, sed nihil ad Brugas. Aeneam quoque Syluium ferunt, in tribus ciuitatibus, quas ætate sua longè cæteris antecellere putabat, etiam Brugas commemorasse. Eius incolæ suauissima pronunciandi ratione vtuntur. Est enim his vox adèò pressa, & flexilis, vt non alia gens, ad quasuis linguas addiscendas, easque aptissimè, & expeditissimè proferendas magis sit idonea. In recipiendis, & in admittendis peregrinis, faciles, plurima benignitatis & liberalitatis officia in egenos & ægros impendunt. An non hoc (inquit Cassander) insignis cuiusdam & memorabilis humanitatis indicium est, quòd hæc ciuitas iam olim pueros egestate pressos, nec otio, situq; marcescere, neq; ad malas artes se conuertere permittit? Sed instituta in hoc est publica schola, animum bonis artibus excolendum, corpus necessarijs alimentis educandum, curat. Hanc humanitatem propè singularis morum ciuilitas, liberalitas, & in victu, amictuque splendor quidam, & elegantia comitatur. Insignis autem mulierum Brugenſium splendor ac magnificentia à Meiero commemoratur. Nam anno M. CCC. I. cum Philippus Rex Gallix cum Ioanne vxore Regina Nauarræ subacta Flandria Brugas veniret, talemq; mulierum splendorem ac fastum Regina conspiceret, indignabunda dixerit: Ego rata eram, solam me esse Reginam, At hic sexcentas conspicio. Opibus autem posteri, ac relapsi sunt, cum ob aquarum & vecturæ incommoditatem, mercatores, & maximè quidem, de Hanseatica societate, hanc vrbem deseruerunt. Non tamen omnis mercatura hic iacet. Lanificium enim, & lanæ distractionem retinuerunt.